

היה נומל פרק שלישי סומה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' לו תייתר אלו א':
(ב) רש"י ד"ה קשיל וכו'
קודם והבא אמר לד"י:

גליון הש"ס

מִתְּנֵי מַעֲרָרִין אוֹתָהּ.
עֵין פֶּרֶשׁ״י חֵיוֹב לֹט כֶּט:
שֶׁם מִבְּאֵן אוֹמֵר בֶּן עֲזַרְיָה
וְיֹכֵב. ע' חֲנִינָה ד' ג ע"א
חֲדָשׁ נֶאֱמָר לְשִׁמּוֹעַ:

מוסף רש"י

[illegible]

קשיא דר"ע אדר"ע הסם קאמר מחיק מעכבא. את האונם דכל
ומן שלח נחמקא אם אמרה איני שומה יכולה למזור בה ולא אנסיין
לה להשקומה אבל אם נחמקא המגילה מערערין אותה על כרחיה
והפ"י לא קירב הקומן דלא והשקא קמא דקודם הקטרה להאי
דרישין והבא קאמר קומן מעכבא את
האונם דכל כמה דלא קרב קומן אי
אמרה איני שומה לא אנסיין לה
להשקומה: ומורה ואמרה שומה איני.
לר"ע מהו להשקומה מרגונו: שיקן
מור. דבר מר: שריש. ככר.
קודם מחיקה. אלמא מחמת דבר
אחר אם מרס ואין מרייה על שם
קוללה בדיקתם נקרא דהא קממי
מחיקה ללא בני מידקן יענהו:
מחיקה. מגילת. נגוס. יצ"ב

ההיכל דכל כתיב הקדש שאין ראין
לקרות בהן גנוזין שלא ימצאו: על
כיום הדשן. שהיא נצורה ששורפין שם
פסולי קדשים ופסולי אומרים
שמתחילין למשין מן הקלעים דלמחרתן
בנשיטת קדשים (ובחסד דף קד): שלשה
בית הדשן הם והואיל וקדשה
בכלי נשרפת נצורה. והיא מתפזרת
לשני נשרפת דלמחרת (ר"ג). ואלו
שמתחילים נשרפות וקא חשיב להא
האומרת איש שותה: ואין מגילתא
דכשריה להשקות כה סוטה אחרת.
דבעינן כתיבה לשמה דכתיבס ועשה
אלה הכהן לה לשמה: הכים נשכין.
כיון דלמחר טמאה איז דזוקה
ועומדת היא ומים המרים לא תימנו
אלא לזכר את הפסק: מערערין
אוסר. דלמלא טבירה היא ומחמת
דחיתותא קאמריה: מתמלאס גידין.
הגידין שנלמיה נופחין ונרמית
כמליאה גידין. וגם כשרה נעשית
בשרה גידים של נפחה והכי כתיב:
ספסרתי כמים שרביעית מורקין בה:
שלא טמא העורה. שער נקנור לא
עורת שים שחא דרך שם. (לקמיהס)
נקנור לא וואל אחרין בעלמא דשער
נשכרין לא נתקדשו וכלם עורת שים
ומת מותר לויכנס למחנה ליה: סדע
שוכות תולה לה. תראה ותלמד
בפרשת מטות שהזכות תולה דילפינן
מזוהתה טורעה וזעז ונקטה ע"י
זכות כדי וזרעה וזעז ע"י חדשים
ו"א יותר דמפרש בגמ' : מלמד
פירוש. מפרש בגמ' : רבי יוסע
אומר רוצה אפרס כקב וספסול
ברקין. ובגמולאס מפרש מאי קפסול
מכות פירושין. מפרש בגמ' : שמה
את עלמה כהתלים להראות שהיא
עניו ונאע: אבא. לבלל. סופר:
א"א ספסר אום גמ'. כגון א"ר:
אלהים אחת ויחיה י' או חיתון אות
אחת כגון בראשית בראו אלהים:
דבר אחד יש לי. לקמן מפרש מאי
השונה היה ו': כסב שיוכל למחות.
ורבי ישמעאל סבר מוחקין לא מן
ההורה ולא בני כמיה לשמה
ואפרשט סוטה לתורה קא קסד:
מאי קאמר ליה ומאי מסדר ליה.
מאי קאמר ליה ר' ישמעאל דקא
מסדר ליה ר"מ דבר אחד יש לי

שְׂפָסָה רוּחַ וְאִינוּ נִמְחָק מֵהָ עֵינַן קִנְקִנְחוֹס אֵלֶּל חִסּוֹר וִיחֹר
נִמְחָק לְנִמְרִי: קִשְׁיִי שִׁימוֹשׁ אֲשִׁימוֹשׁ. דְּלֶאֱמֹר לְעִיל וִיחֹר
אֲלֵיכֶם. עַל עִיקָר טַעְמֵהוּ שֶׁהִיא אוֹמֵר עַל טַעַם חִסּוֹר וִיחֹר
וְגַם נִמְחָק. הַמַּשְׁמָיוֹת קַמּוּמוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵן דִּגְדִּמִּי לֹא
לְעוֹמֵד עַל עִיקָר טַעְמֵי הַמַּשְׁמָיוֹת מִפְּנֵי מֶה וְטַעַם חֹה טַעוֹר וְ
תַלְמוּדֵהּ שֶׁהִיא צִימָה הַנֶּחֱשֵׁל וְלִכְשֵׁן דָּבָר מִחוּץ דָּבָר כִּסְיָה דָּבָר

כ.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תוספות שאני

שריי טסאז: דאמז קיז
 מי' היירט שווערס סאגן
 קודם מירטן אלס סאמט
 זיין און מירטן און עס
 מירטן קארע פאר עס
 יוקיטן דאס
 יוקיטן לאזן ביי דירקע
 נעטע: לייט: מרת'
 גענויט נעטע צו הייכל
 געלעבט ביי דירקע
 שאל יוקיטן: וואס
 וואס: וואס: וואס
 תפארת אבת
 דהואל וקידעה בכל
 ושופט עבודה וואי
 תפארת עבודה וואי
 שופט כדא קיטן וואי
 שפחתותיך ושופט קיט
 השביל לך וואס האומות
 יאן שותה לייט: דוא
 תמלילא יידן פאר געזיין
 שכלהייט נעטחן וואס
 עמאל יידן און כעשרה
 מלשית שייט שייט על
 נפח יאן גיאט סמכר
 שפח שובימין סמכר
 וואס: תפארת אבת
 בן אלף וואס
 וארתן און תפארת
 דאס: וואס: וואס
 פן עמאל וואס
 ארתן יידן מברך א

(ח) נראה דל"ל אם יוסף י"ד
על היה אחרון נמצא מבדק
אם השם.

[illegible]

אבל תורה דסתמא כתיב הִבֵּי
נָמִי לְמַחְשִׁינָא, לְפָנֵי הָאֵל
דִּמְיוֹ הִ"מ לַמִּסְכָּח וְכִי לִית לֵיהּ לַתִּ"ק
הָא דַּתָּן קָלִיל שֶׁנִּשְׁכַּח שָׁלָל לִשְׁם
אִשָּׁה פְסוּל כִּלְדָּה הִיא עוֹבֵר בְּזוּמָה
וְשִׁמְעָה קוֹל סוֹפְרִים מִקְרִין וְכוּ' וְהִ"מ
לְמַחְשֵׁי דִלְמָא עַד כֵּאֵן לֹא אִמְר גְּבִי
גַּם דַּסְתָּמָא פְסוּל מִשּׁוּם דְּאִשָּׁה לֹא
לְגִירוּשִׁין עוֹמֶדֶת אֲבָל סְטָמָא לְהַשְׁקוּת
שְׁקִינָא לֵה וְעַסְקָתָה סְטָמָא לְהַשְׁקוּת
שְׁקִינָא לֵה דְּנִמְחִינָא בְּרִיט מִמֶּנָּה וְזִכְסִים
(דף כ: ב:) אִ"נ עַד כֵּאֵן לֹא פְסָלִין גְּבִי
גַּם אִלָּא מִשּׁוּם דִּהֲסֵם וְכַחֵךְ לֵה אִמְר
רַחֲמָנָא וְכוּ' מִיּוֹ הִיכָא דְּלִימְחִיק לִשְׁם
רַחֵל לֵה דִּהְרָא מִתְקָא ע"י מַחְשִׁינָא
לִשְׁם לֵה וְלִרְבִּי אִתִּי כִּר וְאִשֵּׁיהּ נָמִי
אִע"ג דְּנִשְׁעִינָא דִּידֵיהּ מַחְשִׁינָא הִיא
מִיּוֹ מִהֵי קָלָת דְּכַחֵךְ בַּסְתָּמָא וְעִשָּׂה
לֵה וְלֹא כַחֵךְ וְזִמְמָה לֵה דְרִשְׁיָן לִי
נָמִי אֲחִינֵסִי דְעִנְיָן דְּלִכְחוּז לִשְׁם
אִלֻּת בְּעוֹלָם מִיּוֹ אִהֵי נָמִי הִיא דִּלָּא
כַּחֵךְ

ת דבקי אנא אלא אפילו למיחש לזובב דדילמא אתי
מחיק ליה ומשוי ליה ר"ש דבר אחד יש לי שאני
תוס שמו איני והא ^טתניא אמר רבי מאיר כשהייתי
בממעלא הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר
ל ר"ע אסרה עלי קשיא שמוש אשמוש קשיא
א שמוש אשמוש לא קשיא מעיקרא אתא לקמיה
מצי קם אליביה אתא לקמיה דר"י וגמר גמרא
ע סבר סברא אלא אסרה אאסרה קשיא קשיא
אומר היה ר"מ לכל מטילין קנקנתום לתוך הדיו
חזי

ומשוי לים ירי"ש. כנון דל"ת דלח"ד: דבר אהר יס כו'. וא"ת
 ירי"ש קודם (ו) ואמר הכא דרי"י קודם: לא מלי למיקס
 לו פיס ועל טומא ומרה לו פנים: ודבר אהר יס כו'.
 ונרבו ורבו מרצו: ודבר אהר יס כו'. למימכר כב"א.
 אסור זה מותר ועל מה כל דבר נמכר ועל איה מקדש זה
 חדש נשאל בבית המדרש מתיקן יתדוהו ולאיה משנה יתדוהו:
 מח



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones